

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 569

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Martți, 29 iulie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE		Decizia nr 738 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	
808.	2		15–16
809.	2–3	Decizia nr. 739 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului și ale art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	16–18
810.	3	Decizia nr. 741 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108 ⁴ și art. 108 ⁵ din Codul de procedură civilă	18–19
811.	4	Decizia nr. 745 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	19–21
812.	4	Decizia nr. 746 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (24) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991	21–22
813.	5	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
815.	5	685.	23
816.	6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
817.	6	1.557/8.	23–29
818.	7	1.961/C.	29–31
819.	7	1.962/C.	32
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 667 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96, 97, 103, art. 109 alin. (1) și ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	8–10		
Decizia nr. 669 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	10–11		
Decizia nr. 672 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140 ³ alin. 1 teza finală și art. 141 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală	12–13		
Decizia nr. 674 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁰ alin. 2 și alin. 2 ¹ din Codul de procedură penală	13–14		

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind înființarea Consulatului General al României
la Cosenza, Republica Italiană

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se înființează Consulatul General al României la Cosenza, Republica Italiană, cu un număr de 4 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.
Nr. 808.

ANEXĂ

Consulatul General al României la Cosenza, Republica Italiană, va fi încadrat cu un număr de 4 (patru) posturi, astfel:

1. consul general;
2. consul;
3. funcționar consular;
4. secretar-contabil.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind înființarea Consulatului General al României
la Bologna, Republica Italiană

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se înființează Consulatul General al României la Bologna, Republica Italiană, cu un număr de 6 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.
Nr. 809.

ANEXĂ

Consulatul General al României la Bologna, Republica Italiană, va fi încadrat cu un număr de 6 (șase) posturi, astfel:

1. consul general;
2. consul;
3. consul;
4. funcționar consular;
5. secretar-contabil;
6. intendent-șofer.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind schimbarea rangului Agenției Consulare a României
la Trieste, Republica Italiană, în Consulat General**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se schimbă rangul Agenției Consulare a României la Trieste, Republica Italiană, în Consulat General, cu un număr de 6 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.

Nr. 810.

ANEXĂ

Consulatul General al României la Trieste, Republica Italiană, va fi încadrat cu un număr de 6 (șase) posturi, astfel:

1. consul general;
2. consul;
3. consul;
4. funcționar consular;
5. secretar-contabil;
6. intendent-șofer.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înființarea Consulatului General al României
la Cracovia, Republica Polonă**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se înființează Consulatul General al României la Cracovia, Republica Polonă, cu un număr de 4 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

București, 23 iulie 2008.
Nr. 811.

ANEXĂ

Consulatul General al României la Cracovia, Republica Polonă, va fi încadrat cu un număr de 4 (patru) posturi, astfel:

1. consul general;
2. consul;
3. funcționar consular;
4. secretar-contabil.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înființarea Consulatului General al României la Bilbao,
Regatul Spaniei**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se înființează Consulatul General al României la Bilbao, Regatul Spaniei, cu un număr de 8 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

**PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU**

București, 23 iulie 2008.
Nr. 812.

ANEXĂ

Consulatul General al României la Bilbao, Regatul Spaniei, va fi încadrat cu un număr de 8 (opt) posturi, astfel:

1. consul general;
2. consul;
3. consul;
4. viceconsul;
5. funcționar consular;
6. funcționar consular;
7. intendent-șofer;
8. secretar-contabil.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înființarea Consulatului României la Ciudad Real,
Regatul Spaniei**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se înființează Consulatul României la Ciudad Real, Regatul Spaniei, cu un număr de 6 posturi, potrivit anexei la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.
Nr. 813.

ANEXĂ

Consulatul României la Ciudad Real, Regatul Spaniei, va fi încadrat cu un număr de 6 (șase) posturi, astfel:

1. consul;
2. viceconsul;
3. funcționar consular;
4. funcționar consular;
5. secretar-contabil;
6. intendent-portar.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a celui de-al
doilea amendament, semnat la București la 2 iulie 2007,
la Acordul de garanție dintre România și Banca Europeană
pentru Reconstrucție și Dezvoltare, pentru finanțarea
Proiectului de modernizare și introducere a taxării
pe autostrada București—Pitești, semnat la București
la 5 august 1996**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 156 din 9 iulie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului cel de-al doilea amendament, semnat la București la 2 iulie 2007, la Acordul de garanție dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, pentru finanțarea Proiectului de modernizare și introducere a taxării pe autostrada București—Pitești, semnat la București la 5 august 1996, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.
Nr. 815.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul pentru Învățăământ*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru întreaga sa carieră pusă în slujba formării succesivelor generații de elevi, pentru probitatea și profesionalismul cu care a contribuit la prestigiul școlii românești, pentru spiritul civic dovedit de-a lungul unui secol de viață,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Învățăământ* în grad de *Cavaler* domnului profesor Ion Mateescu (Giurgiu).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.
Nr. 816.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului național *Serviciul Credincios*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

în semn de apreciere deosebită pentru întreaga activitate pusă în slujba coeziunii comunității românești din Europa, pentru rezultatele avute în procesul de strângere a legăturilor interconfesionale la nivelul Europei Occidentale și Meridionale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler* Înalt Preasfințitului Iosif, arhiepiscop și mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.
Nr. 817.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

în semn de apreciere deosebită pentru întreaga activitate pusă în slujba coeziunii comunității românești din Republica Italiană, pentru rezultatele avute în procesul de strângere a legăturilor interconfesionale dintre România și Sfântul Scaun,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, Categoria G — „Culte”:

- Preasfințitului Siluan, episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei;
- părintelui Claudiu Lucian Pop, rector al Colegiului Pontifical „Pio Romeno” din Roma.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.

Nr. 818.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6, 8 și 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului internelor și reformei administrative,

în semn de apreciere pentru înaltul profesionalism și devotamentul de care au dat dovadă în îndeplinirea misiunilor încredințate, cu prilejul Zilei Poliției de Frontieră,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, domnului chestor principal de poliție Pop I. Nelu.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari:

- domnului comisar-șef de poliție Bărdaș I. Silviu-Dan;
- domnului comisar-șef de poliție Batin Gh. Laurențiu;
- domnului comisar-șef de poliție Bocănială N. Tache;
- domnului comisar-șef de poliție Bonțidean M. Marcel-Nicu;
- domnului comisar-șef de poliție Brătan P. Mihai-Cristinel;
- domnului comisar-șef de poliție Lungu I. Mihail;
- domnului comisar-șef de poliție Rogojeanu N. Cristian.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iulie 2008.

Nr. 819.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 667**

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96, 97, 103, art. 109 alin. (1) și ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96, 97, 103, art. 109 alin. (1) și ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de George Dobre în Dosarul nr. 5.261/231/2007 al Judecătoria Focșani, de Vasilică Munteanu în Dosarul nr. 9.539/231/2007 al Judecătoria Focșani, de Răzvan Nicolae Micul în Dosarul nr. 10.709/231/2007 al Judecătoria Focșani și de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 8.442/306/2007 al Judecătoria Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar autorul excepției Răzvan Nicolae Micul a depus concluzii scrise.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 113D/2008, nr. 123D/2008, nr. 216D/2008 și nr. 589D/2008 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 123D/2008, nr. 216D/2008, nr. 589D/2008 la Dosarul nr. 113D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 octombrie 2007, 10 ianuarie 2008, 29 ianuarie 2008 și 6 februarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 5.261/231/2007, nr. 9.539/231/2007, nr. 10.709/231/2007 și

nr. 8.442/306/2007, **Judecătoria Focșani și Judecătoria Sibiu au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 96, 97, 103, art. 109 alin. (1) și ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată în dosarele de mai sus de George Dobre, Vasilică Munteanu, Răzvan Nicolae Micul și Pompiliu Bota.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, deoarece prevederile art. 96, 97 și 103 din ordonanța de urgență criticată permit, pe lângă aplicarea unor sancțiuni pecuniare, și aplicarea celor complementare. De asemenea, art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 îngreșește liberul acces la justiție prin aceea că nu permite depunerea contestației și la judecătoria de domiciliu ori reședință a contravenientului.

De asemenea, sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, deoarece posibilitatea contravenientului de a se îndrepta cu plângere împotriva procesului-verbal de contravenție numai la instanța în a cărei rază a fost constatată fapta demonstrează că legiuitorul nu a avut în vedere competența alternativă pe care o găsim reglementată în alte materii, de natură să ofere persoanelor interesate un acces mai facil la justiție. Dreptul individului de a opta să iasă din propriul univers, să exercite anumite drepturi, inclusiv dreptul de a conduce autovehicule, nu poate fi îngreșit prin amestecul unei autorități publice decât în măsura în care într-o societate democratică o asemenea măsură este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirii faptelor penale, protejarea sănătății și a moralei ori protejarea drepturilor și libertăților altora, situații ce reprezintă conținutul paragrafului 2 al art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Într-o altă ordine de idei, se mai susține că îngreșirea, restrângerea sau suspendarea temporară a exercitării unor drepturi ca sancțiune contravențională complementară pot fi numai atributele puterii judecătorești, făcându-se comparație cu luarea măsurilor de siguranță prevăzute de art. 112 din Codul penal.

Prevederile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 afectează și dispozițiile constituționale ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare,

ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției și ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, deoarece stabilirea competenței de soluționare a contestațiilor la judecătoria în a cărei rază a fost constatată fapta reprezintă de multe ori un impediment insurmontabil prin aceea că distanța este foarte mare (în speță, instanța competentă potrivit textului criticat se află la 590 de kilometri față de domiciliul contravenientului), iar costurile aferente deplasării pentru a propune probe, a formula apărări etc. creează o situație de inechitate procesuală față de instituția Poliției Române, care poate fi reprezentată cu ușurință pe tot teritoriul României.

În opinia altui autor, prevederile art. 118 alin. (1) din ordonanța de urgență criticată afectează, pe lângă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)–(3) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece se creează premise de imparțialitate a judecătorilor chemați să dezlege astfel de pricini, aceștia din urmă domiciliind în raza de competență a intimatului (Inspectoratul Județean de Poliție) și fiind controlați în trafic de reprezentanții acestuia.

De asemenea, dacă petentul și eventualii martori aflați în autovehicul domiciliază departe de instanța competentă, este evident că apar motive de neprezentare și tergiversare care obstrucționează celeritatea soluționării cauzei.

Judecătoria Focșani opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în ce privește art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, deoarece creează premisele unui tratament discriminatoriu, neegal între cetățeni, periclitând accesul liber la justiție.

Judecătoria Sibiu opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale care consacră liberul acces la justiție, eliminându-se impedimentele de ordin administrativ care ar putea da naștere unor abuzuri sau ar îngreuna dreptul contestatorului la accesul liber la justiție. Nu sunt afectate nici celelalte prevederi constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 96 referitoare la sancțiunile contravenționale complementare, art. 97 referitoare la măsurile tehnico-administrative ce pot fi dispuse de polițistul rutier, art. 103 referitoare la suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, art. 109 alin. (1) referitoare la constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor numai de către agenții constatatori circumstanțiați și art. 118 referitoare la căile de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor, toate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă. Astfel, este de observat că nemulțumirea autorilor vizează nu conținutul reglementării, ci necesitatea completării acesteia prin introducerea posibilității părții interesate de a depune contestația împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor și la judecătoria în a cărei rază de competență domiciliază ori își are reședința contravenientul. O astfel de critică nu poate fi primită, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță [...] **fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului**”.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 și ale art. 109 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, Curtea constată că autorii acesteia nu au indicat niciun temei constituțional, limitându-se la invocarea acesteia alături de alte dispoziții din ordonanță asupra cărora motivarea a fost expusă pe larg. Așa fiind, urmează ca și această excepție să fie respinsă ca inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și **motivate**”. Or, Curtea Constituțională nu se poate substitui autorilor pentru a complini această cerință.

În sfârșit, în ce privește criticile aduse dispozițiilor art. 96 și 97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, Curtea constată că prin numeroase decizii a respins excepții de neconstituționalitate având același obiect și care au fost invocate din perspectiva acelorași critici. Astfel, prin Decizia nr. 1.135 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008, și Decizia nr. 900 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 14 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 96 și 97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 și 97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de George Dobre în Dosarul nr. 5.261/231/2007 al Judecătorei Focșani și de Vasilică Munteanu în Dosarul nr. 9.539/231/2007 al Judecătorei Focșani.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103, art. 109 alin. (1) și art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de George Dobre în Dosarul nr. 5.261/231/2007 al Judecătorei Focșani, de Vasilică Munteanu în Dosarul nr. 9.539/231/2007 al Judecătorei Focșani, de Răzvan Nicolae Micul în Dosarul nr. 10.709/231/2007 al Judecătorei Focșani și de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 8.442/306/2007 al Judecătorei Sibiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 669

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Emil Gurzău în Dosarul nr. 6.850/337/2006 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.850/337/2006, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Emil Gurzău în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 22 referitoare la *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică* și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, deoarece recoltarea probelor biologice se realizează printr-o înțepătură ce este de natură a afecta integritatea fizică și psihică. De asemenea, potrivit autorului excepției, textul cere să se facă dovezi cu privire la propria vinovăție, reglementare care contravine dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție.

Tribunalul Sălaj — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 456 din 28 octombrie 2004.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate nefiind de natură a afecta dreptul la integritate fizică și psihică și nici prezumția de nevinovăție. În susținerea acestor rațiuni Avocatul Poporului a făcut trimitere și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, *cauza Saunders împotriva Regatului Unit*.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, dispozițiile **art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002** privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare. După republicarea actului normativ criticat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, dispozițiile legale contestate se regăsesc în **art. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002**, care au următorul conținut:

— Art. 87: „(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și persoana care conduce un autovehicul sau un tramvai și care se

află sub influența unor substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora.

(3) *Substanțele sau produsele stupefiante, precum și medicamentele cu efecte similare acestora se stabilesc de către Ministerul Sănătății Publice, iar lista acestora se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

(4) *Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unei persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoare de la 2 la 7 ani.*

(5) *Refuzul, împotrivirea ori sustragerea conducătorului unui autovehicul sau al unui tramvai ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune recoltării probelor biologice sau testării aerului expirat, în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței de produse sau substanțe stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că asupra constituționalității normelor conținute în art. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în raport de aceleași critici, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, cu prilejul analizării art. 79 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 (forma anterioară republicării), în raport de prevederile art. 22 și 23 din Constituție, invocate și în prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, deciziile nr. 456 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 18 ianuarie 2005, și nr. 493 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 31 octombrie 2005, prin care Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că acest text de lege nu încalcă dispozițiile constituționale menționate.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus amintite sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Emil Gurzău în Dosarul nr. 6.850/337/2006 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 672

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală și art. 141 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală și art. 141 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Isfan Antonio Allsaid în Dosarul nr. 6.747.3/30/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.747.3/30/2007, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 140³ alin. 1 teza finală și art. 141 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Isfan Antonio Allsaid în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 22 referitoare la *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, ale art. 23 referitoare la *Libertatea individuală*, ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare* și ale art. 53 *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, deoarece ar trebui să existe o cale de atac împotriva soluțiilor legale criticate, nefiind relevant ce instanță soluționează prima dată o astfel de cerere.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu contravin art. 16 din Legea fundamentală, astfel încât la situații obiectiv diferite în care se află diferiți cetățeni se impune aplicarea unui tratament juridic diferențiat.

Faptul că încheierea prin care se respinge cererea de revocare a măsurii arestării preventive nu este supusă niciunei căi de atac se explică, pe de o parte, din necesitatea de a evita o prelungire abuzivă a procesului, iar pe de altă parte, prin aceea că ea poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei.

Mai mult, partea interesată are libertatea de a-și angaja un apărător și de a-și apăra drepturile și interesele legitime prin mijloacele prevăzute de lege și cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale necesare exercitării dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 140³ alin. 1 teza finală referitoare la *Calea de atac împotriva încheierii pronunțate de judecător în cursul urmăririi penale privind măsurile preventive* și art. 141 alin. 1 teza finală referitoare la *Calea de atac împotriva încheierii pronunțate de instanță în cursul judecății privind măsurile preventive*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 140³ alin. 1 teza finală: „[...] Încheierea prin care judecătorul respinge, în timpul urmăririi penale, revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurii preventive nu este supusă niciunei căi de atac.”;

— Art. 141 alin. 1 teza finală: „[...] Încheierea prin care prima instanță sau instanța de apel respinge cererea de revocare, înlocuire sau încetare de drept a măsurii preventive nu este supusă niciunei căi de atac.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 156 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor

art. 140³ alin. 1 teza a doua și art. 141 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 140³ alin. 1 teza finală și art. 141 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Isfan Antonio Allsaid în Dosarul nr. 6.747.3/30/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 674

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. 2 și alin. 2¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. 2 și alin. 2¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghiță Oprea în Dosarul nr. 5.106/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea formulată, deoarece de la data încheierii de sesizare a instanței

de contencios constituțional, respectiv 4 februarie 2008, și până în prezent autorul excepției a avut la dispoziție un interval de timp suficient de mare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea angajării unui apărător.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.106/121/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹⁰ alin. 2 și alin. 2¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghiță Oprea în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, deoarece se creează o

inechitate între cetățeni, care sunt privați de posibilitatea de a fi analizate dispozițiile art. 385⁹ din Codul de procedură penală în totalitate.

În plus, noua reglementare a impus și un termen care apare ca fiind de decădere, de 5 zile, și care are aceleași efecte în privința încălcării dreptului la apărare și a liberului acces la justiție.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece prevederile legale criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de norma legală. Este firesc ca motivarea recursului să fie depusă într-un timp rezonabil înaintea primului termen de judecată, pentru ca și celelalte părți să le cunoască și să aibă timp pentru pregătirea apărării lor, iar completul de judecată să se pregătească pentru dezbateri.

Accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac și se face cu respectarea regulilor de competență și procedură stabilite de legiuitor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁰ alin. 2 și alin. 2¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghita Oprea în Dosarul nr. 5.106/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁰ alin. 2 și alin. 2¹ referitoare la *Motivarea recursului* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Motivele de recurs se formulează în scris prin cererea de recurs sau printr-un memoriu separat, care trebuie depus la instanța de recurs cu cel puțin 5 zile înaintea primului termen de judecată.*”

În cazul în care nu sunt respectate condițiile prevăzute în alin. 1 și 2, instanța ia în considerare numai cazurile de casare care, potrivit art. 385⁹ alin. 3, se iau în considerare din oficiu.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 341 din 18 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 14 aprilie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁰ din Codul de procedură penală, reținând în esență că asigurarea bunei desfășurări a unui proces penal echitabil impune îndeplinirea tuturor actelor procedurale în anumite termene, a căror stabilire este lăsată la libera apreciere a legiuitorului. Este firesc ca motivarea recursului să fie depusă într-un timp rezonabil înaintea primului termen de judecată, pentru ca și celelalte părți să le cunoască și să aibă timp pentru pregătirea apărării lor, iar completul de judecată să se pregătească pentru dezbateri.

De asemenea, toate cerințele legale prevăzute de text se aplică deopotrivă tuturor părților procesului penal, cadru în care acestea își pot exercita fără nicio îngrădire dreptul la apărare în tot cursul procesului, inclusiv atunci când formulează motivele de recurs. De altfel, dreptul părții de a formula recurs împotriva unei hotărâri pronunțate de instanța judecătorească se realizează sub toate aspectele, în condițiile legii, în conformitate cu art. 129 din Constituție. Așa fiind, invocarea încălcării art. 16 alin. (1) și art. 24 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi și dreptul la apărare în situațiile prevăzute de textul legal este lipsită de temei.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 738

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Adrian Ionașcu în Dosarul nr. 8/113/2008 al Tribunalului Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și partea Casa Județeană de Pensii Brăila, prin consilier juridic.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că textul de lege criticat suprimă dreptul de a valorifica perioada studiilor universitare ca stagiul de cotizare.

Reprezentantul Casei Județene de Pensii Brăila solicită respingerea excepției ca neîntemeiată și arată că, potrivit dispozițiilor constituționale, legiuitorul este liber să stabilească conținutul, limitele și condițiile acordării dreptului la pensie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că tratamentul juridic diferit instituit prin textul de lege criticat este justificat de situațiile diferite avute în vedere, respectiv perioadele în care s-a contribuit la sistemul public de pensii, pe de o parte, și perioadele care sunt asimilate stagiului de cotizare, dar în care asiguratul nu a contribuit, de cealaltă parte.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8/113/2008, **Tribunalul Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.** Excepția a fost ridicată de Adrian Ionașcu cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de stabilire a dreptului la pensie.

În motivarea excepției de constituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, prin care se arată că se exceptează de la acordarea unui punct pentru fiecare lună de stagiul de cotizare perioadele necontributive asimilate, este discriminatoriu. În acest sens, arată că atât perioadele contributive la care se referă art. 160 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, cât și perioadele necontributive asimilate, prevăzute de art. 38 alin. (1) din aceeași lege, constituie stagiul de cotizare, astfel că se impune un tratament juridic identic.

Tribunalul Brăila — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât textul de lege criticat cuprinde ipoteze legale ce reglementează situații diferite, ceea ce impune un tratament juridic diferit. Astfel, arată că atât timp cât art. 38 din Legea nr. 19/2000 stabilește care sunt perioadele ce se asimilează stagiului de cotizare, precizând că acestea sunt necontributive, nu se poate reține că asigurații aflați în situațiile prevăzute de art. 38, deci fără plata contribuției, trebuie să beneficieze de același tratament juridic cu asigurații care în perioada stagiului de cotizare au achitat contribuția de asigurări sociale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că art. 161 alin. (5) din Legea nr. 19/2000 este constituțional, deoarece se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 161 alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, dispoziții introduse prin art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență Guvernului nr. 19/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, și aprobată prin Legea nr. 273/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 8 octombrie 2007.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 161 alin. (5): „*Prevederile alin. (3) și (4) se aplică pentru toate perioadele care constituie stagiul de cotizare în sistemul public, cu excepția perioadelor asimilate prevăzute de lege.*”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivarea autorului excepției pornește de la premisa că atât perioadele contributive, cât și perioadele necontributive asimilate, potrivit art. 38 din Legea nr. 19/2000, constituie stagiul de cotizare, astfel că diferența de tratament impusă prin textul de lege criticat între cele două perioade, sub aspectul calculului punctajului mediu anual, este neconstituțională. Or, este evident că această premisă este falsă, neputându-se pune semn de egalitate între situația în care o persoană a contribuit la sistemul

de asigurări sociale de sănătate și cea în care nu a contribuit, chiar dacă legiuitorul a instituit beneficiul asimilării unor perioade necontributive în scopul de a facilita complinirea stagiului de cotizare. În aceste condiții, având în vedere și cele statuate în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, potrivit cărora principiul egalității în drepturi nu semnifică omogenitate, astfel că situații diferite justifică impunerea unui tratament juridic diferit, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Adrian Ionașcu în Dosarul nr. 8/113/2008 al Tribunalului Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 739

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (7)

din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului și ale art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 259/2000 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar și ale art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Anda Mariela Gheorghită în Dosarul nr. 3.774/89/2007 al Tribunalului Vaslui.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.774/89/2007, **Tribunalul Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 259/2000 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar și ale art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Anda Mariela Gheorghită în cadrul unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de constituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 259/2000 și art. 195 din Codul muncii sunt contrare art. 41 din Constituție. În acest sens, arată că, prin obligațiile ce le impun, aceste texte de lege îngrădesc dreptul medicilor și farmaciștilor rezidenți de a-și alege ulterior terminării rezidențiatului un alt loc de muncă. În plus, arată că fondurile din care sunt remunerați rezidenții provin de la Ministerul Sănătății Publice, iar nu din fondurile spitalului. Mai mult, postul pe care l-a ocupat după absolvirea examenului de rezidențiat a fost tot în cadrul unui spital ce ține de Ministerul Sănătății Publice. Așa fiind, consideră că ministerul nu a suferit niciun fel de prejudicii ca urmare a schimbării postului de muncă. În sfârșit, mai arată că în cauză ar trebui să se facă mai degrabă aplicarea art. 194 din Codul muncii, iar nu a art. 195 din același cod.

Tribunalul Vaslui arată că textele de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 259/2000 este inadmisibilă, întrucât aceste prevederi de lege au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001, care, la rândul său, a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2008. În ceea ce privește dispozițiile art. 195 din Codul muncii, arată că acestea sunt constituționale, sens în care amintește considerentele Deciziei nr. 271/2004 a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 259/2000 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 15 decembrie 2000.

Acest text de lege avea următoarea redactare:

— Art. 3: „(1) *Medicii și farmaciștii rezidenți care ocupă prin concurs posturile pentru care se organizează rezidențiat în condițiile art. 2 alin. (2) încheie contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată cu unitatea sanitară care a solicitat postul respectiv.*

(2) *După obținerea diplomei de medic, de stomatolog sau de farmacist specialist aceștia sunt obligați să lucreze cel puțin 5 ani la unitatea sanitară cu care au încheiat contractul individual de muncă.*

(3) *Contractul individual de muncă încheiat între rezident și unitatea sanitară în condițiile alin. (1) va cuprinde o clauză conform căreia nerespectarea obligației prevăzute la alin. (2) atrage răspunderea materială a rezidentului, în sensul obligării acestuia la plata unei sume echivalente cu cel puțin 36 de salarii medii pe economie, sumă calculată la data încetării contractului individual de muncă din inițiativa rezidentului.*

(4) *Nerespectarea obligației prevăzute la alin. (2) poate atrage și sancțiunea retragerii autorizației de liberă practică a medicului sau a farmacistului în culpă. Retragerea autorizației de liberă practică se dispune pe perioadă determinată de Ministerul Sănătății, la propunerea colegiului județean al medicilor.*”

Curtea constată că, anterior sesizării sale, Ordonanța Guvernului nr. 259/2000 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 26 aprilie 2001. La rândul său, acest act normativ a fost abrogat prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din

1 februarie 2008. Prin acest din urmă act normativ a fost preluată, în esență, și soluția legislativă criticată de autorul excepției. Astfel, art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 prevede că „*Specialiștii formați în urma promovării concursului de rezidențiat pe post sunt obligați să lucreze la unitatea sanitară publică cu care au încheiat contractul individual de muncă cel puțin un număr de ani egal cu durata corespunzătoare pregătirii în rezidențiat. Obligația se stabilește prin act adițional la contractul individual de muncă, în baza prevederilor art. 193 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Nerespectarea de către salariat a obligației asumate îl obligă pe acesta la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, respectiv a cheltuielilor de personal pe perioada pregătirii în rezidențiat, precum și la restituirea primei de instalare, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită, conform actului adițional la contractul individual de muncă*”.

Prin urmare, Curtea urmează a se pronunța asupra acestor din urmă dispoziții de lege.

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Salariații care au beneficiat de un curs sau un stagiul de formare profesională mai mare de 60 de zile în condițiile art. 194 alin. (2) lit. b) și alin. (3) nu pot avea inițiativa încetării contractului individual de muncă o perioadă de cel puțin 3 ani de la data absolvirii cursurilor sau stagiului de formare profesională.*

(2) *Durata obligației salariatului de a presta muncă în favoarea angajatorului care a suportat cheltuielile ocazionate de formarea profesională, precum și orice alte aspecte în legătură cu obligațiile salariatului, ulterioare formării profesionale, se stabilesc prin act adițional la contractul individual de muncă.*

(3) *Nerespectarea de către salariat a dispoziției prevăzute la alin. (1) determină obligarea acestuia la suportarea tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea sa profesională, proporțional cu perioada nelucrată din perioada stabilită conform actului adițional la contractul individual de muncă.*

(4) *Obligația prevăzută la alin. (3) revine și salariaților care au fost concediați în perioada stabilită prin actul adițional, pentru motive disciplinare, sau al căror contract individual de muncă a încetat ca urmare a arestării preventive pentru o perioadă mai mare de 60 de zile, a condamnării printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune în legătură cu munca lor, precum și în cazul în care instanța penală a pronunțat interdicția de exercitare a profesiei, temporar sau definitiv.”*

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare dispozițiilor art. 41 din Constituție privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției privesc interdicția ce se adresează salariaților, respectiv specialiștilor formați în urma promovării concursului de rezidențiat pe post, de a iniția încetarea contractului de muncă mai devreme de perioada prevăzută de lege, interdicție ce atrage sancțiunea restituirii tuturor cheltuielilor ocazionate de pregătirea profesională. De asemenea, autorul excepției arată că, în cazul său, dat fiind că pregătirea profesională a fost susținută din fondurile Ministerului Sănătății Publice, iar nu ale spitalului, acesta din urmă nu poate invoca un prejudiciu, astfel încât nu poate pretinde restituirea acestor sume. Aceasta, cu atât mai mult cu cât postul pe care l-a ocupat după absolvirea examenului de rezidențiat a fost tot în cadrul unui spital ce ține de Ministerul Sănătății Publice.

Față de acestea, Curtea reține că, potrivit art. 41 alin. (1) din Constituție, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Semnificația acestui drept este aceea că orice persoană este liberă să aleagă

locul de muncă pe care îl dorește, fără nicio discriminare, din momentul în care condițiile solicitate pentru respectiva profesie sunt îndeplinite. Prin urmare, textul constituțional amintit nu interzice stabilirea unor condiții în legătură cu exercitarea dreptului la muncă atât timp cât orice persoană care dorește să aleagă o profesie sau un loc de muncă este chemată să întrunească aceste condiții legale. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în speță, condițiile stabilite de textele de lege criticate se întemeiază atât pe o justificare morală, cât și juridică temeinică, ce impune celui care a beneficiat de formarea profesională pe cheltuiala angajatorului să lucreze pentru acesta un număr de ani, ca urmare firească a efortului depus de angajator în vederea pregătirii sale, ori să restituie suma astfel investită în cazul în care inițiază încetarea contractului individual de muncă înainte

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2008 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului și ale art. 195 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Anda Mariela Gheorghiță în Dosarul nr. 3.774/89/2007 al Tribunalului Vaslui.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 741

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Nistor în Dosarul nr. 12.570/300/2005 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

de scurgerea acestei perioade de timp, pentru a-l despăgubi astfel pe angajator.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției cum că nu datorează unității sanitare publice în care a desfășurat rezidențiatul sumele pentru pregătirea sa profesională, întrucât acestea au fost suportate de fapt de Ministerul Sănătății Publice, iar nu de către unitate, Curtea constată că ministerul suportă aceste cheltuieli pentru posturile solicitate în mod expres de către unitățile sanitare publice, iar prin încetarea contractului de muncă înainte de termenul prevăzut de lege la inițiativa celui care s-a format profesional, unitatea sanitară publică pierde practic personalul solicitat, pentru care au fost alocate fonduri și pentru care a investit experiență, nu în ultimul rând în ideea de a forma un personal pregătit, de calitate, în cadrul unității.

Prin Încheierea din data de 11 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.570/300/2005, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ilie Nistor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin reglementarea măsurii amenzii judiciare pentru formularea cu rea-credință a unei cereri de recuzare, dispozițiile art. 108¹ alin. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 21 și 24 din Constituție, întrucât nu permit persoanei care a formulat cererea să se apere pentru a-și proba buna-credință.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă nu încalcă prevederile constituționale prin care se garantează dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 108¹ alin. 1 lit. b): „Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului capitol, va sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:

1. cu amendă judiciară de la 50 lei la 700 lei: [...]

b) formularea, cu rea-credință, a unei cereri de recuzare sau de strămutare;”;

— Art. 108⁴: „Amenda și despăgubirea se stabilesc prin încheiere executorie, care se comunică celui obligat, dacă măsura a fost luată în lipsa acestuia.”;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Nistor în Dosarul nr. 12.570/300/2005 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 745

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

— Art. 108⁵: „Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.

Cererea se face în termen de 15 zile, după caz, de la data la care a fost luată măsura sau de la data comunicării încheierii.

Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității aceluiași texte de lege, criticate de același autor, în raport cu aceleași dispoziții constituționale și din acte internaționale. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 170 din 15 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 13 mai 2004, și Decizia nr. 547 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 noiembrie 2005, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. b), art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția pronunțată anterior de Curte, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rodica Trans” — S.R.L. din Comuna Cobadin, județul Constanța, în Dosarul nr. 16.022/212/2007 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 16.022/212/2007, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Rodica Trans” — S.R.L. din Comuna Cobadin, județul Constanța, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii introduse de aceasta împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției încheiat de Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia invocă art. 56 din Constituție și susține că taxa reglementată prin dispozițiile legale criticate se suprapune celei prevăzute de Codul fiscal, ceea ce contravine principiului legal al unicității taxelor, precum și principiului constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale.

Judecătoria Constanța — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că actul normativ criticat transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene nr. 62/1999/CE din 17 iunie 1999 cu privire la taxarea vehiculelor de transport marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L 187/42 din 20 iulie 1999.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece tariful de utilizare a drumurilor naționale nu reprezintă o sarcină fiscală, în sensul de impozite sau taxe ce se fac venit la bugetul de stat, ci exprimă prețul oficial stabilit pentru serviciile prestate sau lucrările executate, în funcție de importanța, volumul sau valoarea acestora. Astfel, sumele datorate cu titlu de tarif de utilizare a rețelei de drumuri naționale nu se fac venituri la bugetul național, ci, potrivit art. 12 alin. (1) din ordonanță, se constituie venit la dispoziția Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și vor fi utilizate în exclusivitate pentru finanțarea lucrărilor de construcție, modernizare, întreținere și reparație a drumurilor naționale, precum și pentru garantarea și rambursarea creditelor externe și interne contractate în acest scop, inclusiv pentru plăți în numele autorității publice contractante, ca urmare a obligațiilor asumate în cadrul contractelor de parteneriat public-privat în sectorul drumurilor naționale și autostrăzilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002.

Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 a fost modificată prin Legea nr. 424/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, prin Legea nr. 415/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 1 noiembrie 2004, și prin Legea nr. 101/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 157/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 27 decembrie 2007, a fost modificat titlul Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, acesta având următorul cuprins: „Ordonanță privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 56 referitoare la contribuțiile financiare ale cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității actului normativ criticat aceasta s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 782 din 20 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, constatând netemeinicia criticilor formulate.

Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 introduce tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România pentru toate vehiculele înmatriculate și pentru toți utilizatorii români și străini, structurat în funcție de perioada de parcurs și staționare, încadrarea în clasa de emisii poluante, masa totală maximă autorizată și numărul de axe, după caz. Potrivit art. 15, ordonanța transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene nr. 62/1999/CE din 17 iunie 1999 cu privire la taxarea vehiculelor de transport marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L187/42 din 20 iulie 1999, în ceea ce privește tariful de utilizare a infrastructurii de transport rutier.

Curtea a constatat că tariful de utilizare a drumurilor publice instituit prin ordonanța criticată nu reprezintă o taxă, în sensul de obligație fiscală impusă unei anumite categorii de persoane și care se face venit la bugetul de stat sau bugetele locale, deoarece, potrivit art. 12 alin. (1) din ordonanța criticată, sumele încasate în urma aplicării tarifelor de utilizare se constituie venit la dispoziția Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. Totodată, aceste sume sunt utilizate — în exclusivitate — pentru finanțarea lucrărilor de construcție, modernizare, întreținere și reparație a drumurilor naționale, precum și pentru garantarea și rambursarea creditelor externe și interne contractate în acest scop, inclusiv pentru plăți în numele autorității publice contractante, ca urmare a obligațiilor asumate în cadrul contractelor de parteneriat public-privat în sectorul drumurilor naționale și autostrăzilor.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rodica Trans” — S.R.L. din Comuna Cobadin, județul Constanța, în Dosarul nr. 16.022/212/2007 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 746

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (24) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (24) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de George Staicu, Ana Elena Staicu, Ion Gheorghe Staicu, Angela Staicu, Dan Staicu, Alexandru Staicu, Ion Tipărescu și Maria Tipărescu în Dosarul nr. 476/225/2006 al Judecătorei Drobeta-Turnu Severin.

La apelul nominal se prezintă părțile Flavian Costin Florea și Coriolan Dan Florea, personal și asistate de avocat Doinel Dracu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul părților prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 476/225/2006, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (24) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de George Staicu, Ana Elena Staicu, Ion Gheorghe Staicu, Angela Staicu, Dan Staicu, Alexandru Staicu, Ion Tipărescu și Maria Tipărescu

în Dosarul nr. 476/225/2006 al Judecătorei Drobeta-Turnu Severin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că persoanele care au calitatea de proprietari asupra terenurilor înstrăinate prin acte juridice a căror nulitate a fost constatată ulterior suferă un dublu prejudiciu, pe de o parte, prin pierderea posesiei asupra terenului și, pe de altă parte, prin obținerea unei despăgubiri care nu poate fi calificată drept echitabilă atâta vreme cât adevăratul proprietar trebuie să se mulțumească cu prețul consemnat în contractul de vânzare-cumpărare, actualizat cu coeficientul de inflație, iar nu cu prețul real, respectiv valoarea de circulație a terenului. Așa fiind, textul de lege criticat aduce atingere dreptului de proprietate al fostului proprietar rămas fără teren, cu încălcarea art. 44 din Constituție.

Judecătoria Drobeta-Turnu Severin apreciază că dispozițiile art. III alin. (24) din Legea nr. 169/1997 nu contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2), (3) și (6) și art. 136 alin. (5).

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. III alin. (24) din Legea nr. 169/1997 sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (2⁴) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, dispoziții introduse prin articolul unic pct. 4 din titlul V al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Textul de lege criticat are următorul conținut: „În cazul unor înstrăinări succesive ale terenurilor, cel care a vândut terenul pe baza titlului constatat nul este obligat să remită prețul actualizat fostului proprietar rămas fără teren.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2), (3) și (6) și art. 136 alin. (5) referitoare la garantarea proprietății private, expropriere și despăgubirile cuvenite în acest caz.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra criticii având ca obiect dispozițiile art. III din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 s-a pronunțat prin Decizia nr. 375/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 8 iulie 2005, constatând că aceste dispoziții, introduse prin Legea privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, care au format obiectul sesizării, sunt constituționale. Curtea a reținut că „legiuitorul nu a adus atingere drepturilor câștigate în mod legal, ci a statuat, prin norme imperative, că actele de reconstituire și constituire a dreptului de proprietate, emise în condiții ilegale, sunt lovite de nulitate absolută. Efectul nulității absolute de repunere în situațiile anterioare deschide posibilitatea celor îndreptățiți să beneficieze de reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor”.

Astfel, în situația în care respectivele titluri de proprietate au intrat în circuitul civil prin acte de vânzare-cumpărare succesive sau în alt mod, fostul proprietar se va adresa justiției pentru constatarea nulității absolute a titlului inițial, potrivit art. III din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1990. Însă, în aceste cazuri, dispozițiile legale aplicabile nu trebuie să creeze o stare de instabilitate a

raporturilor juridice și să aducă atingere drepturilor câștigate în temeiul legilor menționate anterior, ce au reglementat regimul reconstituirii și constituirii dreptului de proprietate funciară. Astfel, legiuitorul a instituit o excepție de la regula reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor pe vechile amplasamente, reglementând obligația persoanei care a vândut terenul pe baza titlului constatat nul de a remite prețul actualizat fostului proprietar rămas fără teren.

De altfel, opțiunea legiuitorului de a-i prefera pe subdobânditorii înstrăinărilor succesive nu vine în contradicție cu spiritul Legii nr. 18/1991, și anume cu caracterul reparator consacrat de aceasta, întrucât, în situația în care restituirea în natură nu mai poate opera, devin aplicabile dispozițiile referitoare la remiterea prețului actualizat.

Însă Curtea reține că reglementarea sancțiunii nulității absolute a actelor emise în mod ilegal, până la adoptarea legii criticate, nu presupune încălcarea principiului statului de drept și respectarea principiului de dreptate, consacrat ca valoare constituțională la art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, care prevede că „România este stat de drept [...] în care [...] drepturile și libertățile cetățenilor [...], dreptatea [...] reprezintă valori supreme, [...] și sunt garantate”. Astfel, legiuitorul a stabilit că existența drepturilor dobândite cu rea-credință sau prin abuzul autorității publice nu este compatibilă cu garantarea drepturilor și libertăților cetățenilor, potrivit prevederilor art. 57 din Constituție, în virtutea cărora „Cetățenii români [...] trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți”. Or, este de competența instanțelor judecătorești să constate, în funcție de probele administrate în cauză, buna sau reaua-credință a celui care a vândut terenul pe baza titlului constatat nul sau a subdobânditorului terenului, și, după caz, să facă aplicarea dispozițiilor art. III alin. (2⁴) din Legea nr. 169/1997 sau a celor care constituie dreptul comun în materia cauzei contractelor civile, respectiv art. 966—968 din Codul civil.

Prin urmare, autorul excepției nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate, întrucât problemele pe care le ridică reprezintă chestiuni de aplicare a legii, care țin exclusiv de competența instanței de judecată, astfel încât excepția cu un atare obiect este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2⁴) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de George Staicu, Ana Elena Staicu, Ion Gheorghe Staicu, Angela Staicu, Dan Staicu, Alexandru Staicu, Ion Tipărescu și Maria Tipărescu în Dosarul nr. 476/225/2006 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Programului cercetărilor statistice al Institutului Național de Statistică pentru anul 2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul cercetărilor statistice al Institutului Național de Statistică pentru anul 2008, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Realizarea Programului cercetărilor statistice al Institutului Național de Statistică pentru anul 2008 se finanțează

din bugetul Institutului Național de Statistică și din bugetele ministerelor implicate, în limita prevederilor bugetare aprobate pe anul 2008, precum și din alte surse interne și externe, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Președintele Institutului Național de Statistică,

Vergil Voineagu

Secretarul general al Guvernului,

Gabriel Berca

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Gheorghe Albu,

secretar de stat

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

București, 24 iunie 2008.

Nr. 685.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul de vânzări și informare al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE
Nr. 1.557 din 13 mai 2008

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 8 din 26 iunie 2008

NORME METODOLOGICE

privind acordarea din bugetul asigurărilor pentru șomaj de credite în condiții avantajoase, respectiv fonduri nerambursabile, întreprinderilor mici și mijlocii, unităților cooperatiste, asociațiilor familiale și persoanelor fizice care desfășoară în mod independent activități economice

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice sunt emise în temeiul art. 92 alin. (2) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, în scopul reglementării

condițiilor de acordare și de rambursare a creditelor în condiții avantajoase, de acordare a fondurilor nerambursabile, a modului de constituire a garanțiilor, a organizării și desfășurării licitațiilor pentru desemnarea băncilor și agențiilor autorizate să acorde credite în condiții avantajoase, respectiv fonduri nerambursabile, din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 2. — Principiile fundamentale de acordare a creditelor în condiții avantajoase, respectiv a fondurilor nerambursabile sunt:

a) fondurile de creditare, respectiv fondurile nerambursabile au ca sursă bugetul asigurărilor pentru șomaj și se acordă în lei;

b) creditele în condiții avantajoase, respectiv fondurile nerambursabile se acordă, pe principiul tratamentului egal și nediscriminatoriu, tuturor beneficiarilor de drept;

c) creditele în condiții avantajoase, respectiv fondurile nerambursabile sunt destinate să creeze locuri de muncă, în special pentru șomeri, și să favorizeze inițierea unor activități independente, înființarea și dezvoltarea activităților asociațiilor familiale, înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii și unităților cooperatiste;

d) fondurile de creditare, respectiv fondurile nerambursabile sunt destinate să inițieze și să promoveze activități economice rentabile, menite să dezvolte și să îmbunătățească statutul beneficiarilor de drept;

e) acordarea creditelor în condiții avantajoase, respectiv a fondurilor nerambursabile se realizează pe principiul transparenței operațiunilor de creditare, prin punerea la dispoziție instituțiilor implicate și celor interesați a tuturor informațiilor referitoare la acordarea de credite în condiții avantajoase, respectiv de fonduri nerambursabile, din bugetul asigurărilor pentru șomaj;

f) în gestionarea fondurilor de creditare, respectiv a fondurilor nerambursabile și în acordarea creditelor în condiții avantajoase, respectiv a fondurilor nerambursabile, băncile și agențiile autorizate care administrează sumele din bugetul asigurărilor pentru șomaj vor respecta prevederile Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

A. Constituirea și repartizarea fondurilor pentru acordarea de credite în condiții avantajoase, respectiv fonduri nerambursabile, întreprinderilor mici și mijlocii, unităților cooperatiste, asociațiilor familiale și persoanelor fizice care desfășoară în mod independent activități economice

Art. 3. — Fondul pentru acordarea de credite în condiții avantajoase, denumit în continuare *fond de creditare*, precum și fondurile nerambursabile constituite în baza prevederilor art. 86 alin. (1), respectiv ale art. 86¹ alin. (1) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, se constituie anual în cadrul bugetului asigurărilor pentru șomaj, aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 4. — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă trebuie să asigure:

a) administrarea eficientă a sumelor alocate pentru acordarea de credite în condiții avantajoase, respectiv pentru acordarea de fonduri nerambursabile;

b) monitorizarea întregii activități depuse de către instituțiile implicate, băncile, agențiile de credit și agențiile de ocupare a forței de muncă județene și a municipiului București pentru îndeplinirea cerințelor legii și asigurarea realizării în bune condiții a programului de ocupare a forței de muncă, în special a șomerilor.

Art. 5. — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va stabili anual fondurile care urmează să fie administrate prin bănci și, respectiv, prin agenții de credit autorizate.

Art. 6. — (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va efectua repartizarea pe județe a fondului de creditare în baza Programului anual de ocupare, luând în considerare indicatorii pieței muncii din fiecare județ.

(2) În cursul anului, în urma analizei realizării programelor de acordare a creditelor și în funcție de evoluțiile de pe piața muncii, se pot face redistribuiri între județe, în raport de solicitări, cu aprobarea președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă căruia îi sunt delegate, potrivit legii, atribuțiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru ordonatorul principal de credite al bugetului asigurărilor pentru șomaj.

Art. 7. — (1) În vederea acordării creditelor în condiții avantajoase, respectiv a fondurilor nerambursabile, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate transfera, după semnarea contractelor cu băncile sau cu agențiile autorizate care au fost desemnate să administreze fondul de creditare, respectiv fondurile nerambursabile o sumă de până la 20% din fondul anual.

(2) Fondurile se vor repartiza pe trimestre, descrescător spre finele anului.

(3) Pe măsura acordării creditelor în condiții avantajoase, respectiv a fondurilor nerambursabile, sumele vor fi reîntregite, la solicitarea scrisă a băncii sau a agenției de credit, în limita plafoanelor trimestriale stabilite de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, până la cheltuirea integrală a sumelor prevăzute în buget.

(4) Fondul de creditare și fondurile nerambursabile vor fi puse la dispoziție băncii sau agențiilor autorizate, până la data de 31 decembrie a fiecărui an.

(5) Banca sau agenția de credit care administrează fonduri pentru acordarea de credite în condiții avantajoase poartă răspunderea pentru rambursarea sumelor la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

B. Beneficiarii de credite în condiții avantajoase, respectiv de fonduri nerambursabile, acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj

Art. 8. — (1) Beneficiarii creditelor acordate în condiții avantajoase sunt:

a) societățile comerciale care îndeplinesc criteriile prevăzute de lege, în ceea ce privește numărul de persoane angajate și cifra de afaceri, pentru a fi considerate întreprinderi mici sau mijlocii, inclusiv microîntreprinderi, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1.998/2006 privind aplicarea art. 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis*;

b) unitățile cooperatiste reprezentate de societăți cooperative meșteșugărești și societăți cooperative de consum care sunt organizate și funcționează conform prevederilor Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperației;

c) asociațiile familiale care se constituie și funcționează conform Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent, cu modificările și completările ulterioare;

d) persoanele fizice care desfășoară în mod independent activități economice conform prevederilor Legii nr. 300/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) persoanele în vârstă de până la 30 de ani, care au statut de student pentru prima dată și care urmează studiile la cursuri de zi la o instituție de învățământ superior de stat sau particular, autorizată ori acreditată în condițiile legii.

(2) Șomerii care se obligă să înființeze întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale sau să devină

persoane fizice care desfășoară în mod independent activități economice au prioritate la obținerea creditului.

Art. 9. — Beneficiarii de fonduri nerambursabile sunt prevăzuți la art. 86¹ din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — (1) Condițiile ce trebuie îndeplinite de întreprinderile mici și mijlocii și de unitățile cooperatiste pentru a avea acces la credite în condiții avantajoase, respectiv la fonduri nerambursabile sunt:

a) numărul total de salariați și/sau de membri cooperatori să fie, la momentul acordării creditului, de cel mult 249 de persoane;

b) întreprinderile mici și mijlocii și unitățile cooperatiste să se oblige prin contractul de credite să angajeze cu contract individual de muncă personal provenind din rândul șomerilor înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă pe cel puțin 60%, respectiv 100%, în cazul fondurilor nerambursabile, din locurile de muncă nou-create;

c) locurile de muncă pe care se încadrează personal în baza obligației asumate prin contractul de credit să nu fie locuri vacante ca urmare a încetării raporturilor de muncă ale salariaților în ultimele 12 luni premergătoare solicitării creditului;

d) să mențină raporturile de muncă cu persoanele încadrate pe noile locuri de muncă o perioadă de cel puțin 3 ani pentru creditele acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj și, respectiv, 4 ani pentru fondurile nerambursabile de la încadrare. În cazul încetării raporturilor de muncă ale unora dintre aceste persoane, să angajeze în termen de 30 de zile pe locurile de muncă devenite vacante personal din aceeași categorie;

e) să mențină locurile de muncă nou-create pentru o perioadă de minimum 5 ani;

f) să realizeze activitatea de bază în producție, servicii sau turism:

— dacă operatorii economici realizează venituri și din activitatea de comerț, acestea nu trebuie să depășească 49% din totalul veniturilor;

— dovada se face prin raportarea anuală „Rezultate financiare”, cifra de afaceri fiind evidențiată financiar-contabil pe analitice și activități;

— raportarea va purta viza administrației financiare;

— în determinarea ponderii activității de comerț nu se iau în calcul veniturile obținute din comercializarea produselor proprii prin magazinele producătorului;

g) pe perioada derulării contractului de creditare, respectiv a contractului de acordare a fondului nerambursabil, angajatorul nu poate reduce numărul de posturi existent în unitate, potrivit organigramei, la data acordării creditului în condiții avantajoase, respectiv a fondului nerambursabil, iar dacă unul dintre aceste posturi devine vacant, are obligația de a angaja pe respectivul loc de muncă o altă persoană în termen de 30 de zile calendaristice;

h) în situația în care contractul individual de muncă se suspendă din cauza concediilor fără plată, perioada de suspendare nu este luată în considerare la calculul termenului de 3 ani prevăzut de lege pentru ocuparea locurilor de muncă nou-create.

(2) Prin perioada de derulare a contractului în care angajatorul nu poate reduce numărul de posturi existent în unitate la data acordării creditului sau a fondului nerambursabil, prevăzută la art. 88 alin. (3) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege o perioadă de

5 ani de la data acordării creditului, respectiv a fondului nerambursabil.

(3) Asociațiile familiale pot primi credite în condiții avantajoase, respectiv fonduri nerambursabile, proporțional cu numărul membrilor acestora, iar persoanele fizice care desfășoară în mod independent activități economice pot primi credite în condiții avantajoase, respectiv fonduri nerambursabile pentru finanțarea propriului loc de muncă, cu respectarea prevederilor art. 88 alin. (3) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Asociațiile familiale și persoanele fizice care desfășoară în mod independent activități economice pot avea acces la credite în condiții avantajoase, respectiv la fonduri nerambursabile pentru inițierea sau dezvoltarea propriei activități numai dacă desfășoară activități în producție, servicii sau turism, dispozițiile alin. (1) lit. f) aplicându-se în mod corespunzător.

(5) Asociațiile familiale și persoanele fizice care desfășoară în mod independent activități economice pot primi credite în condiții avantajoase dacă cel puțin unul dintre membrii asociației familiale, respectiv persoana fizică, este asigurat în sistemul asigurărilor pentru șomaj și a realizat un stagiu de cotizare de cel puțin 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei solicitării creditului.

(6) Asociațiile familiale și persoanele fizice care desfășoară în mod independent activități economice pot primi fonduri nerambursabile dacă cel puțin unul dintre membrii asociației familiale, respectiv persoana fizică, a realizat un stagiu total de cotizare în sistemul asigurărilor pentru șomaj de minimum 24 de luni.

(7) Operatorii economici ale căror venituri din activitatea de comerț depășesc ponderea de 49% în totalul veniturilor pot beneficia de credite în condiții avantajoase, respectiv de fonduri nerambursabile, acordate în condițiile prevăzute de lege, dacă dezvoltă activități de producție sau servicii, iar prin realizarea proiectului structura veniturilor se modifică astfel încât veniturile din comerț să reprezinte cel mult 49% din veniturile totale.

Art. 11. — (1) Creditele în condiții avantajoase și fondurile nerambursabile se acordă cu respectarea prevederilor reglementărilor comunitare, respectiv a Regulamentului (CE) nr. 1.998/2006 privind ajutorul de stat *de minimis*, ajutorul de stat pentru ocuparea forței de muncă și ajutorul de stat pentru întreprinderi mici și mijlocii.

(2) În cazul creditelor în condiții avantajoase, ajutorul de stat constă în diferența dintre dobânda de referință stabilită de Banca Națională a României și dobânda aferentă creditului acordat, iar în cazul fondurilor nerambursabile ajutorul de stat este reprezentat de întreaga sumă pusă la dispoziția beneficiarului.

(3) Costurile eligibile sunt investițiile în bunuri corporale (echipamente, clădiri și terenuri) și în bunuri necorporale, conform prevederilor legale.

C. Procedura de desemnare a băncii sau a agenției autorizate să acorde credite în condiții avantajoase, respectiv fonduri nerambursabile, din bugetul asigurărilor pentru șomaj

Art. 12. — (1) Banca sau agenția autorizată să administreze fondul de creditare, respectiv fondul nerambursabil este desemnată prin licitație organizată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Licităția se organizează în conformitate cu legislația în vigoare privind achizițiile publice.

Art. 13. — În scopul desemnării băncii sau a agenției autorizate să administreze fondul de creditare, respectiv fondul nerambursabil, se constituie o comisie de evaluare numită prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. 14. — (1) La licitația pentru desemnarea băncii sau a agenției autorizate să administreze fondul de creditare, respectiv fondul nerambursabil pot participa, după caz:

a) băncile, persoane juridice române, constituite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, și a autorizației eliberate de Banca Națională a României;

b) agențiile autorizate să acorde credite și fonduri nerambursabile, în condițiile legii.

(2) Pentru a putea fi desemnate să administreze fondul de creditare, respectiv fondul nerambursabil, băncile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să facă dovada achitării obligațiilor fiscale, a contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, la bugetul asigurărilor pentru șomaj și la bugetul asigurărilor de sănătate;

b) să aibă experiență în acordarea de credite, respectiv fonduri nerambursabile întreprinderilor mici și mijlocii;

c) să dispună de dotarea necesară pentru realizarea contractului de servicii de acordare de credite, respectiv de fonduri nerambursabile (calculatoare, echipamente, aparatură, software, mijloace fixe și alte dotări);

d) să dispună de personal de specialitate necesar îndeplinirii contractului de credit în condiții avantajoase, respectiv de fonduri nerambursabile;

e) să dispună de o rețea teritorială care să acopere în totalitate județele țării și de personal având pregătirea și competențele necesare pentru acordarea creditelor, respectiv a fondurilor nerambursabile;

f) să nu se afle în regim de supraveghere sau de administrare specială în evidențele Băncii Naționale a României în ultimele 6 luni de activitate;

g) să se încadreze în limitele prevăzute de Normele Băncii Naționale a României nr. 12/2003 privind supravegherea solvabilității și expunerilor mari ale instituțiilor de credit, cu modificările și completările ulterioare;

h) să se încadreze în limitele prevăzute de Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2001 privind lichiditatea băncilor, cu modificările și completările ulterioare;

i) să constituie provizioane la nivelul celui prevăzut de Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare, și de Normele metodologice ale Băncii Naționale a României nr. 12/2002 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2002 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările și completările ulterioare;

j) să dețină capacitatea financiară de a rambursa din surse proprii creditele și dobânzile aferente, în cazul nerecuperării integrale sau parțiale a fondului de credit acordat;

k) să facă dovada că ponderea deținută de creditele restante din totalul creditelor guvernamentale și neguvernamentale este sub 5%.

(3) Agențiile de credit vor fi autorizate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru administrarea fondului de creditare, respectiv a fondului nerambursabil destinat acordării de microcredite în baza unor scheme de creditare, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 40/2000 privind acreditarea agențiilor de credit în vederea administrării fondurilor pentru acordarea de microcredite, aprobată cu modificări prin Legea nr. 376/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. — (1) În conținutul ofertelor prezentate de bănci sau de agențiile de credit trebuie să fie prevăzute:

a) dobânda oferită la sumele neutilizate din contul de disponibilități sau de depozit constituit;

b) comisioanele percepute de la clienți pentru creditele în condiții avantajoase, respectiv pentru fondurile nerambursabile, acordate;

c) nivelul de dotare;

d) nivelul de pregătire a personalului;

e) experiența în domeniul acordării de credite, respectiv de fonduri nerambursabile întreprinderilor mici și mijlocii, unităților cooperatiste, asociațiilor familiale și persoanelor fizice care desfășoară în mod independent activități economice;

f) rețeaua teritorială;

g) alte elemente cuprinse în caietul de sarcini.

(2) Documentele depuse de bănci pentru a face dovada îndeplinirii condițiilor prezentate la art. 14 alin. (2) și de agențiile de credit autorizate, împreună cu ofertele, vor fi analizate de comisia de evaluare, care va desemna banca, respectiv agenția de credit autorizată.

(3) Rezultatele analizei și decizia comisiei de licitație se vor consemna în procesul-verbal semnat de toți membrii comisiei. Decizia comisiei de licitație va fi comunicată tuturor băncilor sau agențiilor de credit participante la licitație.

Art. 16. — (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va încheia cu banca sau cu agenția de credit autorizată, câștigătoare a licitației, un contract privind derularea activității de creditare, respectiv de acordare a fondurilor nerambursabile, în condițiile stabilite în caietul de sarcini întocmit în vederea organizării licitației.

(2) Banca sau agenția de credit autorizată, câștigătoare a licitației, împreună cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, va elabora și va aproba instrucțiuni comune în scopul reglementării procedurilor care vor fi urmate de unitățile lor teritoriale în derularea procesului de acordare a creditelor, respectiv de acordare a fondurilor nerambursabile, de monitorizare a utilizării acestora și de respectare a graficelor de încadrare în muncă a persoanelor din rândul șomerilor.

Art. 17. — (1) Dacă în procesul derulării creditelor sau a fondurilor nerambursabile banca ori agenția de credit câștigătoare a licitației dovedește că nu are capacitatea de a administra fondul de creditare, respectiv fondul nerambursabil, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va proceda la desemnarea unei alte bănci sau agenții de credit, prin organizarea unei noi licitații.

(2) Banca sau agenția de credit câștigătoare a licitației organizate ca urmare a intervenirii situației prezentate la alin. (1) va prelua portofoliul de credite acordate de bancă sau de agenția de credit aflată în imposibilitate de a continua activitatea de acordare a creditelor și a fondurilor nerambursabile.

D. Condițiile de acordare, utilizare și de rambursare a creditelor, precum și condițiile de acordare și utilizare a fondurilor nerambursabile și de stabilire a garanțiilor

Art. 18. — Întreprinderile mici și mijlocii, unitățile cooperatiste, asociațiile familiale, persoanele fizice care desfășoară în mod independent activități economice, șomerii și studenții pot beneficia de credite, respectiv de fonduri nerambursabile din bugetul asigurărilor pentru șomaj, pentru:

a) finanțarea stocurilor de materii prime, materiale și obiecte de inventar sau a altor nevoi privind activitatea curentă, conform specificațiilor din studiul de fezabilitate;

b) cheltuieli de capital, respectiv: utilaje și echipamente, instalații de lucru, construcții speciale, construcții, amenajări și dotări, mijloace de transport, calculatoare și altele asemenea;

c) finanțarea investițiilor complexe care necesită finanțarea concomitentă a stocurilor de materii prime și a cheltuielilor de capital, potrivit prevederilor din studiul de fezabilitate.

Art. 19. — (1) Pentru beneficiarii de credite sau de fonduri nerambursabile contribuția beneficiarului trebuie să fie de cel puțin 25% din valoarea proiectului de fezabilitate depus.

(2) Aportul propriu poate fi constituit din lichidități înregistrate în contul curent al solicitantului și/sau bunuri (terenuri, clădiri, echipamente, software și capital circulant) legate de investiție, care fac parte din planul de finanțare a proiectului (devizul general) cuprins în studiul de fezabilitate, indiferent de momentul și de modul legal al dobândirii acestora, și sunt considerate investiție inițială.

(3) Contribuția beneficiarului de 25% din valoarea proiectului de fezabilitate depus nu poate face obiectul unui alt ajutor de stat.

(4) Împrumutatul va face dovada efectuării plăților privind aportul propriu în condițiile și la termenele prevăzute prin reglementările interne ale băncii sau agenției de credit autorizate privind activitatea de creditare.

Art. 20. — (1) Perioada maximă în care creditul acordat trebuie să fie rambursat este:

a) de 3 ani, în cazul creditelor acordate pentru finanțarea cheltuielilor de capital;

b) de un an, în cazul creditelor acordate pentru finanțarea stocurilor de materii prime și materiale.

(2) În cadrul termenului de rambursare, la creditul pentru cheltuielile de capital se poate include, la cererea solicitantului de credit, și o perioadă de grație de până la 6 luni.

Art. 21. — (1) Creditele și fondurile nerambursabile se acordă în raport cu numărul locurilor de muncă pe care solicitantul se obligă să le creeze, în cuantumul stabilit de lege și cu respectarea art. 11 alin. (2) și (3).

(2) Beneficiarii de credite în condiții avantajoase pentru asigurarea producției trebuie să angajeze pe locurile de muncă nou-create numai persoane care nu au avut niciodată un loc de muncă, care și-au pierdut sau care sunt pe cale de a-și pierde locul de muncă.

Art. 22. — (1) Dobânda la creditul acordat în temeiul art. 86 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, va fi de 50% din dobânda de referință stabilită de Banca Națională a României, revizibilă în conformitate cu nivelul dobânzii de referință comunicat de Banca Națională a României.

(2) În județele în care rata medie anuală a șomajului s-a situat peste rata medie anuală a șomajului pe țară, comunicată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, creditele se acordă, în anul calendaristic următor, cu o dobândă de 25% din dobânda de referință a Băncii Naționale a României.

(3) Beneficiază de credite cu dobânda prevăzută la alin. (2) și persoanele în vârstă de până la 30 de ani, care au statut de student pentru prima dată și care urmează studiile la cursuri de zi la o instituție de învățământ superior de stat ori particular, autorizată sau acreditată în condițiile legii.

Art. 23. — (1) Creditele și fondurile nerambursabile acordate vor fi garantate cu garanții reale și personale, astfel încât acestea să acopere valoarea creditului acordat și a dobânzii aferente, respectiv a fondului nerambursabil acordat.

(2) Garantarea se face, în principal, cu obiectele achiziționate din creditul, respectiv fondul nerambursabil acordat, precum și cu alte bunuri și valori care aparțin solicitantului și/sau giranților acestuia, care trebuie să acopere valoarea creditului acordat și a dobânzii aferente, respectiv a fondului nerambursabil acordat.

(3) Bunurile care se constituie ca garanție vor fi asigurate, pe întreagă perioadă de derulare a creditului, respectiv a fondului nerambursabil, la una dintre societățile de asigurare agreeate de banca autorizată, respectiv de agenția de credit.

Art. 24. — (1) Pentru obținerea unui credit, respectiv a unui fond nerambursabil, acordat din bugetul asigurărilor pentru șomaj, întreprinderile mici și mijlocii și unitățile cooperatiste vor depune la agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană sau a municipiului București, pe al cărei teritoriu își au sediul social sau, după caz, reședința, o cerere însoțită de :

a) contractul de societate sau, după caz, actul constitutiv;

b) hotărârea judecătorească de autorizare a înființării societății;

c) statutul societății și, după caz, actele adiționale și/sau acte din care să rezulte că nu s-au operat cereri privind înscrierea de mențiuni la registrul comerțului;

d) certificatul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului sau codul unic de înregistrare;

e) ultimul bilanț contabil vizat de organul fiscal teritorial;

f) ultimele 3 balanțe de verificare;

g) dovada achitării obligațiilor fiscale (certificat de atestare fiscală) și a contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, la bugetul asigurărilor pentru șomaj și la bugetul asigurărilor pentru sănătate;

h) avizul de funcționare eliberat de Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, după caz ;

i) declarație privind litigiile cu terții, cu precizarea motivelor care au condus la situațiile respective;

j) studiul de fezabilitate al proiectului pentru care se solicită creditul;

k) graficul creării și ocupării noilor locuri de muncă;

l) acte care să ateste proprietatea asupra bunurilor aduse în garanție, precum și valoarea acestora;

m) proiecția fluxului de lichidități pe perioada de creditare;

n) graficul de rambursare a creditului și aportul beneficiarului la realizarea investiției;

o) declarație pe propria răspundere că valoarea ajutoarelor de stat *de minimis* nu depășește 200.000 euro în ultimii 3 ani,

p) declarație pe propria răspundere privind numărul de salariați și disponibilizările din ultimele 12 luni premergătoare solicitării creditului, conform art. 86 alin. (7) lit. e) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare;

r) alte documente solicitate de bancă sau de agenția de credit.

(2) În cazul solicitării de credite sau de fonduri nerambursabile pentru construcții în vederea realizării ori dezvoltării de noi capacități de producție, pe lângă documentele prezentate la alin. (1) se solicită și următoarele:

a) acte care să ateste situația juridică a terenului pe care urmează să se realizeze investiția;

b) autorizația de construire;

c) autorizația de mediu;

d) acordurile și avizele legale pentru realizarea investiției.

(3) La solicitarea de credite sau de fonduri nerambursabile pentru începerea activității nu se vor depune documentele prevăzute la alin. (1) lit. e)—g) și p).

(4) Persoanele fizice care desfășoară în mod independent activități economice și asociațiile familiale vor depune, după caz, pentru obținerea creditelor sau a fondurilor nerambursabile următoarele:

a) autorizația de funcționare;

b) codul unic de înregistrare sau codul numeric personal;

c) declarație specială privind veniturile din activități independente pentru anul în curs;

d) dispoziția de impunere și declarația de impunere pentru anul expirat;

e) studiul de fezabilitate;

f) acte care să ateste proprietatea asupra garanțiilor și valoarea acestora;

g) aportul beneficiarului la realizarea investiției;

h) certificatul privind stagiul de cotizare;

i) declarație pe propria răspundere că valoarea ajutoarelor de stat *de minimis* nu depășește 200.000 euro în ultimii 3 ani;

j) graficul creării și ocupării noilor locuri de muncă (pentru asociații familiale) și Convenția privind crearea de noi locuri de muncă, ocuparea și menținerea acestora ocupate, conform prevederilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare;

k) declarație pe propria răspundere privind litigiile cu terții, cu precizarea motivelor care au condus la situațiile respective;

l) dovada achitării obligațiilor fiscale (certificat de atestare fiscală);

m) alte documente, avize sau autorizații specifice domeniului de activitate ori scopului pentru care se solicită creditul sau fondul nerambursabil;

n) alte documente solicitate de bancă sau de agenția de credit.

(5) Asociațiile familiale și persoanele fizice care desfășoară în mod independent activități economice, care solicită credite sau fonduri nerambursabile pentru începerea activității, nu vor prezenta documentele prevăzute la alin. (4) lit. c), d), i), k) și l).

(6) Pe lângă documentele menționate la alin. (1) sau (4), persoanele prevăzute la art. 8 lit. e) vor prezenta și următoarele documente:

a) certificatul de naștere (în copie);

b) actul de identitate (în copie);

c) adeverința eliberată de unitatea de învățământ superior de stat sau particular, autorizată ori acreditată în condițiile legii, la care urmează studiile la cursuri de zi;

d) declarație pe propria răspundere că nu au mai urmat cursurile altei unități de învățământ superior.

(7) Atunci când, la data finală a bilanțului contabil, o întreprindere depășește sau cade sub impunerile legate de angajați ori plafoanele financiare, prevăzute de Legea nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare, aceasta va avea repercusiuni asupra pierderii sau obținerii de către această întreprindere a statutului de întreprindere mică și mijlocie, doar dacă fenomenul este repetat pe durata a 2 ani financiari consecutivi.

Art. 25. — Cererile și documentele prevăzute la art. 24 se verifică în cadrul compartimentelor de specialitate ale agențiilor

pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, și, dacă se constată că documentația este completă și că sunt întrunite condițiile legale, vor fi transmise spre avizare comitetelor de credit.

Art. 26. — (1) Pentru avizarea acordării de credite se constituie la nivelul județelor și al municipiului București comitete de credit formate din 5 membri, după cum urmează:

a) președintele și un membru desemnat conform reglementărilor interne ale băncii sau agenției de credit autorizate să acorde creditele;

b) 3 membri din partea agenției pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București: directorul executiv, directorul executiv adjunct economic, șeful compartimentului de creditare sau o persoană din cadrul acestui compartiment care va asigura secretariatul comitetului de credit.

(2) Comitetele de credit se întrunesc, după caz, ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată pe lună, analizează documentația depusă de solicitanții de credite, verifică îndeplinirea de către aceștia a condițiilor de eligibilitate, evaluează eficiența economică și socială a proiectelor prezentate și avizează acordarea creditelor.

(3) În vederea adoptării deciziei de avizare, comitetul de credit poate cere solicitanților orice informații pe care le consideră necesare, iar aceștia din urmă au obligația de a le furniza.

Art. 27. — (1) În urma analizei și avizării favorabile de către comitetul de credit documentația este transmisă băncii sau agenției autorizate, pentru analiză, în vederea aprobării și acordării creditului, cel mai târziu a doua zi lucrătoare de la data avizării.

(2) Dacă cererea de credit este respinsă de comitetul de credit, documentația se restituie solicitantului, însoțită de motivația respingerii, semnată de președintele comitetului de credit.

Art. 28. — (1) Aprobarea și acordarea fiecărui credit se vor face pe baza unui referat care va fi întocmit de inspectorul de credite al băncii sau al agenției de credit autorizate, desemnat de conducerea băncii. Referatul trebuie să conțină, după caz, fără a fi limitative, următoarele elemente:

a) datele de identificare a solicitantului: denumirea, adresa sediului social, extrasul din actele constitutive privind obiectul de activitate;

b) evaluarea capacității solicitantului de a rambursa la scadență ratele de credit și de a plăti dobânda aferentă, pe baza analizei datelor înscrise în situația privind fluxul de lichidități;

c) informații despre bonitatea solicitantului. În acest scop vor fi calculați, pe baza datelor înscrise în ultimul bilanț contabil și în ultima bilanță de verificare, următorii indicatori:

— lichiditatea curentă;

— solvabilitatea patrimonială;

— gradul de acoperire a dobânzii;

— rata profitului;

— viteza de rotație a activelor circulante.

(2) Modul de calcul al indicatorilor prezentați la alin. (1) lit. c), precum și nivelurile recomandabile ale indicatorilor respectivi sunt în conformitate cu normele interne ale băncii autorizate sau agenției de credit autorizate și ținându-se seama de prevederile legii.

Art. 29. — Dacă cererea de credit nu este aprobată de bancă sau de agenția de credit, documentația va fi restituită agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, cu motivația corespunzătoare, pentru a fi înapoiată solicitantului.

Art. 30. — Luarea în considerare a deciziilor comitetului de credit în vederea aprobării cererii de acordare a creditului reprezintă o opțiune ce revine exclusiv în sarcina și în responsabilitatea băncii sau agenției de credit autorizate.

Art. 31. — (1) Creditele din bugetul asigurărilor pentru șomaj vor fi acordate în lei, pe bază de contract de credit încheiat, în condițiile legii, între bancă, respectiv agenția de credit, și beneficiar, prin care se vor stabili, cel puțin: condițiile de scadență, dobânda, valoarea garanțiilor, clauzele referitoare la nerambursarea la scadență a creditului.

(2) În contractul de credit vor fi menționate și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul de credit, conform prevederilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv obligația de a angaja șomeri pe cel puțin 60% din locurile de muncă nou-create.

(3) Beneficiarul de credit, precum și beneficiarul de fonduri nerambursabile vor încheia un contract privind crearea de noi locuri de muncă, ocuparea și menținerea acestora cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene sau a municipiului București, în care sunt trecute atât obligațiile beneficiarului, cât și obligațiile agențiilor și sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării obligațiilor.

(4) Modelul contractului prevăzut la alin. (3) este aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. 32. — Agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București vor urmări modul de utilizare a ajutoarelor de stat *de minimis* acordate, vor dispune măsuri și vor transmite Consiliului Concurenței și Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în formatul și la periodicitatea solicitate de acestea, toate datele și informațiile necesare pentru monitorizarea ajutoarelor de stat *de minimis* la nivel național, inclusiv pentru întocmirea rapoartelor și informărilor necesare îndeplinirii obligațiilor României în calitate de stat membru al Uniunii Europene.

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

Art. 33. — Respectarea graficelor de creare de noi locuri de muncă și de încadrare a șomerilor este urmărită de organele de control măsuri active ale agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, care vor constata și sancționa contravențiile, în conformitate cu prevederile Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 34. — Nerespectarea obligațiilor asumate de beneficiarul de credite, respectiv de fonduri nerambursabile, potrivit dispozițiilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, și prezentelor norme metodologice poate atrage rezilierea contractului de credite, respectiv de acordare a fondului nerambursabil.

Art. 35. — Beneficiarii de credite acordate în condiții avantajoase din bugetul asigurărilor pentru șomaj pot solicita un nou credit numai după achitarea integrală a creditelor acordate anterior, inclusiv a dobânzilor aferente.

Art. 36. — Acordarea din bugetul asigurărilor pentru șomaj de credite în condiții avantajoase și de fonduri nerambursabile se face cu respectarea prevederilor legale în vigoare, precum și a reglementărilor comunitare privind concurența.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 37. — Prezentele norme metodologice se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 38. — La data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, se abrogă Normele metodologice nr. 2.560/6/2004 privind acordarea din bugetul asigurărilor pentru șomaj de credite în condiții avantajoase, respectiv fonduri nerambursabile, întreprinderilor mici și mijlocii, unităților cooperatiste, asociațiilor familiale și persoanelor fizice care desfășoară în mod independent activități economice emise de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Banca Națională a României, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 5 august 2004.

p. Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane

Având în vedere rapoartele depuse în temeiul art. 17 alin. 1 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Comisia pentru cetățenie, constituită potrivit art. 13 alin. 1 din aceeași lege, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cererile de redobândire a cetățeniei române persoanelor care au avut această cetățenie și au solicitat redobândirea ei, cu menținerea domiciliului în

străinătate, și care sunt prevăzute în anexa ce face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Theodor Cătălin Nicolescu,
secretar de stat

București, 17 iulie 2008.
Nr. 1.961/C.

LISTA

persoanelor pentru care Comisia pentru cetățenie a avizat favorabil redobândirea cetățeniei române, cu menținerea domiciliului în străinătate, în temeiul art. 10 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1. Bacal Dona-Maria, fiica lui Rausch Francisc și Magdalena, născută la data de 29 ianuarie 1953 în localitatea Craiova, județul Dolj, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ierusalim, str. Mordekhay Elqahi 16/9. (2.934/RD/2005)

2. Bacal Lorin, fiul lui Valentin și Dona-Maria, născut la data de 18 februarie 1980 în localitatea Craiova, județul Dolj, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ierusalim, str. Mordekhay Elqahi 16/9. (2.933/RD/2005)

3. Bacal Luana Raluca, fiica lui Valentin și Dona-Maria, născută la data de 21 iunie 1978 în localitatea Craiova, județul Dolj, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ierusalim, str. Mordekhay Elqahi 16/9. (2.932/RD/2005)

4. Bacal Valentin, fiul lui Adolf și Blanche, născut la data de 8 iulie 1947 în localitatea Craiova, județul Dolj, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ierusalim, str. Mordekhay Elqahi 16/9. (2.935/RD/2005)

5. Bobescu Traian Spiridon, fiul lui Dumitru și Vasilica, născut la data de 12 decembrie 1935 în București, România, cetățean german, cu domiciliul actual în Germania, Wuppertal 42117, Veihhofstr. 73. (2.728/RD/2007)

6. Bologa Vasile, fiul lui Grăjdeanu Gheorghe și Durnescu Maria, născut la data de 1 ianuarie 1957 în localitatea Orbeni, județul Bacău, România, cetățean austriac, cu domiciliul actual în Austria, Kapfemberg-Wienerstrasse 85, cod.8605. Copii minori: Bologa Robert Josef, născut la data de 18 decembrie 1990. (3/RD/2008)

7. Butnaru Iancu, fiul lui Bentin și Nety, născut la data de 4 ianuarie 1949 în localitatea Piatra-Neamț, județul Neamț, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Kiriath Bialik, str. Armonim 23. (808/RD/2005)

8. David Itzhak, fiul lui David Avram și Tonea, născut la data de 14 ianuarie 1946 în localitatea Bârlad, județul Vaslui, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Qiryat-ONV, Iehuda Hamacabi 11. (2.663/RD/2005)

9. Doron Sandulescu Andrea Jardena, fiica lui Săndulescu Alexandru și Smilovici Clara, născută la data de 23 ianuarie 1960 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv, str. 54 Pinkas. (1.993/RD/2005)

10. Gassner Maria, fiica lui Dragomir Crâsta și Florica, născută la data de 14 decembrie 1949 în localitatea Giroc, județul Timiș, România, cetățean german, cu domiciliul actual în Germania, Alsheim Stettiner Strabe 14, 67577. (983/RD/2006)

11. Graner Peter, fiul lui Herman și Ida, născut la data de 17 decembrie 1957 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Kfar-Saba, str. Hareut nr. 6, ap. 7. Copii minori: Graner Shira, născută la data de 25 septembrie 1990. (146/RD/2008)

12. Greathouse Argentina, fiica lui Dobrescu Ioan și Didoana, născută la data de 4 martie 1949 în localitatea Filipești de Târg, județul Prahova, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, 21—38 31 ST Street, ap. 4G, Astoria N.Y., 11105. (3.082/RD/2007)

13. Grisariu Iulian Sorin, fiul lui Eheskel și Renee, născut la data de 27 martie 1962 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Hertzlia, str. Habsor nr. 2. Copii minori: Grisariu Almog, născută la data de 11 septembrie 1995. (51/RD/2007)

14. Hatuel Dalila, fiica lui Miheles Iacob și Anastasia, născută la data de 18 iulie 1960 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Petah Tiqwa, str. Huberman nr.4/6, 49353. Copii minori: Hatuel Tom, născut la data de 7 septembrie 1991. (2.048/RD/2007)

15. Horodniceanu Adrian, fiul lui Sandu și Iosefina, născut la data de 10 iunie 1950 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Herzelya, str. Harav Nisim nr. 4. (1.863/RD/2005)

16. Horodniceanu Olga, fiica lui Rosental Smaie și Rachelle, născută la data de 11 septembrie 1953 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Herzelya, str. Harav Nisim nr. 4. (1.874/RD/2005)

17. Iczkovits Avraham, fiul lui Maurițiu și Gabriela, născut la data de 30 noiembrie 1946 în localitatea Satu Mare, județul Satu Mare, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Zichron Sara 9, Rishon Le Zion, 75762. (3.442/RD/2006)

18. Istrate Nicolae, fiul lui Cosma Matei și Istrate Maria, născut la data de 1 martie 1944 în localitatea Ighiu, județul Alba, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, 9 Hayes Lane, Lexington, MA 02420. (69/RD/2008)

19. Katz Israel, fiul lui Catz Zeilic și Leia, născut la data de 23 martie 1946 în localitatea Hârlău, județul Iași, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, 34861 Haifa, str. Hazar 19—8. (2.619/RD/2005)

20. Klein Adrian, fiul lui Ernest și Friedericha, născut la data de 7 octombrie 1950 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Natanya, str. Ros Pina 12. (804/RD/2005)

21. Kloss Yona, fiica lui Collier Sergiu și Melica, născută la data de 19 octombrie 1963 în localitatea Bacău, județul Bacău, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Kiriath Tivon Kern Kaiement nr. 24A. Copii minori: Kloss Gilad Yehoshua, născut la data de 16 ianuarie 1996, Kloss Tamar Rivka, născută la data de 16 ianuarie 1996, Kloss Yeonatan Itzhak, născut la data de 15 mai 1997. (287/RD/2008)

22. Kraft David, fiul lui Craft Haim și Lina, născut la data de 8 iulie 1945 în localitatea Dorohoi, județul Botoșani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Rehovot, str. Hertzfel nr. 105/7. (1.552/RD/2006)

23. Kraft Karina Shira, fiica lui David și Rony, născută la data de 19 mai 1976 în localitatea Rădăuți, județul Suceava, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Rehovot, str. Hertzfel nr. 105/7. (3.285/RD/2006)

24. Kraft Rony, fiica lui Sadigurschi Isiu și Lilly, născută la data de 29 martie 1949 în localitatea Rădăuți, județul Suceava,

România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Rehovot, str. Hertzal nr. 105/7. (1.553/RD/2006)

25. Laybovich Milly, fiica lui Sigall Haim și Rifca, născută la data de 29 august 1934 în localitatea Mihăileni, județul Botoșani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Petach Tikva, str. Pinsker nr. 91. (3.800/RD/2005)

26. Menashe Katia, fiica lui Aronovici Osias și Iosefina, născută la data de 26 mai 1952 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Haifa, str. Albert Svaiter nr. 53. (1.574/RD/2006)

27. Ovics Joseph Gheorghe, fiul lui Desideriu și Martha, născut la data de 10 aprilie 1957 în localitatea Târgu Mureș, județul Mureș, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Kiriat Motzkin, Grushkovitz, nr. 44, ap. 2, 26381. (1.251/RD/2006)

28. Pastiu Delia, fiica lui Frățilă Petru și Elena, născută la data de 26 mai 1949 în localitatea Pustiniș, județul Timiș, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, 1179 Johnson Street, Hollywood, Florida 33019. (64/RD/2008)

29. Petrescu Lucian, fiul lui Ion și Maria, născut la data de 9 mai 1952 în București, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Germania, München, Ungsteiner str. 6, 81539. (16/RD/2008)

30. Popescu Mircea, fiul lui Ioan și Lydia-Aurora, născut la data de 11 martie 1954 în București, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, Lawrenceville, 6222 Town Court North, New Jersey 08648. (3.812/RD/2005)

31. Puticiu Christian Lorans, fiul lui Laurențiu și Charlotte, născut la data de 14 decembrie 1933 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Haifa 34573, str. Moria 51/3. (1.368/RD/2006)

32. Puticiu Mariana Suzana, fiica lui Hamburger Andrei și Elisabeta, născută la data de 12 februarie 1938 în localitatea Oravița, județul Caraș-Severin, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Haifa 34573, str. Moria 51/3. (1.375/RD/2006)

33. Reznice Ștefan Ion, fiul lui Anton și Haritina, născut la data de 12 noiembrie 1946 în localitatea Tulcea, județul Tulcea, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, 119 Ocean Ave, Massapequa N.Y., 11758. (70/RD/2008)

34. RONI SILVIA, fiica lui Palamariu Petre și Elena, născută la data de 26 ianuarie 1957 în localitatea Păltiniș, județul Darabani, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, Skjutbaneg 2 B, 2 tr 723 39, Vateras. (1.620/RD/2004)

35. Sarkissian Sarkis Miron, fiul lui Sarchisian Ervant și Kehanus, născut la data de 12 martie 1939 în localitatea Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, 15814 MT Everest Lane, Silver Spring, MD. (2.307/RD/2004)

36. Schwartz Livia Miriam, fiica lui Schwartz Viorel și Cohn Ritta, născută la data de 2 aprilie 1962 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv, str. Mishmar Hayarden nr. 41, ap. 13. (5.966/RD/2004)

37. Schwartz Alfred, fiul lui Noe și Florette, născut la data de 12 ianuarie 1953 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Givataim, str. Hatsnhanim nr. 12. Copii minori: Peled Schwartz Asaf, născut la data de

21 octombrie 1990, și Peled Schwartz Yuval, născut la data de 21 octombrie 1990. (2.572/RD/2007)

38. Sela Yaniv, fiul lui Strul Avram și Elisabeta, născut la data de 8 aprilie 1975 în localitatea Haifa, Israel, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Rehovot, str. Carmel nr. 9, ap. 4. (3.097/RD/2007)

39. Sela-Brown Alina, fiica lui Strul Avram și Elisabeta, născută la data de 14 octombrie 1970 în localitatea Iași, județul Iași, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Rehovot, str. Paldi nr. 16. (3.096/RD/2007)

40. Shemer Max, fiul lui Schmucker Kurt și Rozalia, născut la data de 2 mai 1959 în localitatea Vișeu de Sus, județul Maramureș, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Modiin Loa Haani 15/3. (3.795/RD/2005)

41. Solomon Beka, fiica lui Leibușor Lupu și Olga, născută la data de 7 iulie 1942 în localitatea Bacău, județul Bacău, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Herzelya, str. Hanasi nr. 120. (3.518/RD/2005)

42. Sorel Eliot, fiul lui Strulovici Avram și Tilea, născut la data de 5 octombrie 1940 în localitatea Fălticeni, județul Suceava, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, Potomac, 10613 Rock Run Drive, Maryland 20854. (2.637/RD/2005)

43. Spiter Bibi, fiul lui Smil și Ana, născut la data de 27 martie 1929 în localitatea Negrești, județul Vaslui, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ierusalim, str. Mishmar Hagvul 10/13. (3.776/RD/2005)

44. Spiter Irina, fiica lui Heinic Iancu și Hana, născută la data de 20 aprilie 1941 în localitatea Botoșani, județul Botoșani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ierusalim, str. Mishmar Hagvul 10/13. (3.777/RD/2005)

45. Tamir Tobias, fiul lui Tinichigiu Aurel și Ghizela, născut la data de 2 mai 1982 în localitatea Botoșani, județul Botoșani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Beer Sheva, str. Beit Shean 33/4. (1.356/RD/2006)

46. Tudoran Dumitru, fiul lui Vasile și Alexandra, născut la data de 26 martie 1948 în București, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, 360 040 Rottne, Torstensv 5. (1.007/RD/2006)

47. Vanetik Marnina, fiica lui Sfarț Tiberiu și Revusea, născută la data de 15 aprilie 1959 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ramat-Aviv. Copii minori: Vanetik Dana, născută la data de 29 aprilie 1990. (1.567/RD/2006)

48. Veisengrun Mordehai, fiul lui Rubin și Hermina, născut la data de 17 martie 1948 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Yavne, str. Galit nr. 12. (188/RD/2006)

49. Victor Adriana, fiica lui Colin Solomon și Ghizela, născută la data de 24 august 1935 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ramat Gan, str. Arie Ben Eliezer nr. 46/4. (1.093/RD/2006)

50. Victor Costin Michael, fiul lui Carol și Rozina, născut la data de 30 septembrie 1931 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ramat Gan, str. Arie Ben Eliezer nr. 46/4. (1.094/RD/2006)

51. Weidenfeld Iacov, fiul lui Rubin și Eva, născut la data de 11 decembrie 1947 în localitatea Botoșani, județul Botoșani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Haifa str. Simson nr. 24. (135/RD/2006)

MINISTERUL JUSTIȚIEI

O R D I N

privind acordarea cetățeniei române unor persoane

Având în vedere rapoartele depuse în temeiul art. 17 alin. 1 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Comisia pentru cetățenie, constituită potrivit art. 13 alin. 1 din aceeași lege, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cererile de acordare a cetățeniei române persoanelor care au solicitat acordarea ei și care sunt prevăzute în anexa ce face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Theodor Cătălin Nicolescu,
secretar de stat

București, 17 iulie 2008.
Nr. 1.962/C.

ANEXĂ

L I S T A

persoanelor pentru care Comisia pentru cetățenie a avizat favorabil cererile de acordare a cetățeniei române, conform art. 8 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1. Akdag Umit Ziya, fiul lui Mehmet și Lutfiye, născut la data de 22 februarie 1958 în localitatea Iskenderun, Turcia, cetățean turc, cu domiciliul actual în București, bd. Regina Elisabeta nr. 63, sc. B, ap. 7, sectorul 5. Copii minori: Akdag Deniz, născută la data de 18 ianuarie 1993, și Akdag Yagmur, născută la data de 5 iunie 1990. (2.458/A/2007)

2. Akkaya Mustafa Kemal, fiul lui Hidir și Fatey, născut la data de 3 august 1963 în localitatea Elbistan, Turcia, cetățean turc — refugiat, cu domiciliul actual în București, str. Liviu Rebreanu nr. 6, bl. B1, ap. 36, sectorul 3. Copii minori: Akkaya Gulum Tamara, născută la data de 1 iulie 1996, și Akkaya Ruben Alex, născut la data de 22 februarie 2003. (2.796/A/2007)

3. Al Shaaer Alaa Abdel Hamed, fiul lui Abdel Hamed și Nabila, născut la data de 14 iulie 1977 în localitatea Rafah, Palestina, cetățean palestinian — refugiat, cu domiciliul actual în Brașov, bd. Griviței nr. 47, bl. 32, sc. C, ap. 9, județul Brașov. (2.446/A/2007)

4. Grasu Larisa, fiica lui Dmitrie și Elena, născută la data de 7 mai 1973 în satul Susleni, raionul Orhei, Republica Moldova,

cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Piatra-Neamț, Aleea Viforului nr. 1, ap. 7, județul Neamț. (2.730/A/2007)

5. Lamea Y. Mekhel, fiica lui Yousife și Ivon Basher, născută la data de 15 mai 1960 în localitatea Bagdad, Irak, cetățean irakian, cu domiciliul actual în Voluntari, șos. Pipera-Tunari nr. 72, județul Ilfov. (2.186/A/2006)

6. Mahmoud Mohamed, fiul lui Fahim și Nimieh, născut la data de 18 decembrie 1969 în localitatea Najran, Arabia Saudită, cetățean palestinian — refugiat, cu domiciliul actual în Sebeș, Str. Plopilor nr. 31, județul Alba (1.882/A/2007).

7. Matar Ashraf Saleh Ibrahim Mohamed Hassan, fiul lui Saleh și Gamalat, născut la data de 16 ianuarie 1966 în localitatea Riad, Republica Arabă Egipt, cetățean egiptean, cu domiciliul actual în București, Str. Luntrei nr. 3, bl. 10, sc. 1, ap. 9, sectorul 2. (2.830/A/2007)

8. Rosenzweig Cerchez Michal, fiica lui Daniel și Shulamit, născută la data de 9 martie 1964 în localitatea Tel Aviv, Israel, cetățean israelian, cu domiciliul actual în București, Bd. Unirii nr. 11, bl. 2B, sc. 1, et. 5, ap. 15, sectorul 5. (4.009/A/2006).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

